

Spørgsmaalet da, om det paa anden Maade kan gavne os. Der maa vi da være enige om, at naar vi tale om, at en saadan Lov skal gavne os, maa Meningen jo være den, at vi ville have høiere Priser paa vore Varer, thi at vedtage den Slaags Love og lægge Hindringer i Veien for den frie Virksomhed og paalægge alle Menneſter de Vaand, her er Tale om, og saa ikke være visse paa at faae høiere Priser, eller i det Mindste at kunne fastholde de Priser, vi have, synes jeg vilde være temmelig vildt og usorvarligt. Det, det altsaa gjælder om, er at bevise, at en saadan Lov kan gavne os. Nu har jeg ganske vist hørt sige — ja, jeg synes, der faldt nogle Ytringer, der tyde paa det Samme endogsaa her i Salen — at selv om vi ikke faae høiere Priser, er det saarende for Smørfabrikanten, for Jordbrugerens æsthetiske Følelse, at hans fine Smør skal bruges til Kunstsmør. Det er nu meget smukt, at en Mand har saa stor Interesse for sin Virksomhed, at han siger: Dette delilige Produkt, jeg her har lavet, er bestemt til at smelte i Munden paa en fin, ung engelſk Pady, og jeg vil ikke have det brugt til Kunstsmør, som maaske ender i Munden paa en engelſk Arbejder (Afbrydelse af Buss). Jeg tror nu, at naar en Mand kan faae høiere Priser paa den Maade, vil han dog nok i Længden troste sig over Tabet af disse æsthetiske Hensyn, ikke sandt! (Buss: Ja, naar man kan det!) Naar jeg nu altsaa vil gaa over til at omtale Udsigterne for vort Smør, hvis man ikke gaar hen og lægger Kunstsmørfabrikationen Hindringer i Veien — jeg siger ikke, man skal støtte denne Fabrikation; man skal blot ikke lægge den Hindringer i Veien, naar man blot sørger for at støtte Natursmørret og kontrollere det paa rette Maade og hindre Bedragerier der — saa er Spørgsmaalet, hvorledes stiller Sagen sig da med Hensyn til Konjunkturerne? Jeg vil naturligvis her kun tale om første Klases Smør; vi skulle ikke vedtage Love for at fikse de simplere Sorter Smør, det er ikke Meningen; det er første Klases Smør, vi skulle frembringe, og hvis Fabrikation vi skulle søge at drive fremad, og med Hensyn til hvilket vi kunne fordrø, at der her bliver lovgivet. Der vil jeg først omtale nogle af de værste Indvendinger, der ere gjorte mod den hele Tilstand, som den er, efterhaanden som Kunstsmørret har udviklet sig. Man har i den Henseende lagt overordentlig stor Vægt netop paa Bedragerier. Jeg tror nu ikke, at Bedragerierne have stadet vore Smørpriser i den Grad, som man paaſtaar, og jeg skal tillade mig at paavise dette. Der har

veed f. Ex. fra Fabrikanten af Kunstsmør, af Oleomargarin — det er ikke ſket her i Landet, men i Amerika — at de have faaet Anmodninger fra større Handelsfirmaer om at sende deres Kunstsmør, men at de ikke maatte sende det under deres eget Mærke, men stemple det med et eller andet Mærke, som gav det Udseende af at være Herregaardssmør. I Frankrig er der en Lov, som paahyder en Stempling som „Margarin“ paa den ene Side, men paa den anden Side af Botten skrives der saa „Herregaardssmør“. Naar dette saa kommer til England, sætter man „Margarin“ ud, og saa staar der „Herregaardssmør“ tilbage. Og fra Holland have vi hørt fra forskjellige Sider, og Ministere har sagt, at der sendes Masser af Kunstsmør over i danske Dritler. Det er muligt Altsammen, og jeg tvivler ikke derpaa, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa en Ting, og det er, at naar en Mand har Raad til at kjøbe bedste Sort Smør, første Klases Smør, og altsaa i England har Raad til at give 150 Dre for Hundet, saa gaar han aldrig hen og undersøger Lovene i Danmark eller Norge, inden han kjøber Smørret, men han gaar til en Smørhandler, han har Tillid til, og hos denne faar han da første Klases Smør; thi Smørhandleren vil vistnok beholde saa god en Kunde og be drager ham ikke; og der er ingen Tvivl om, at vore store Smørhandlere, som handle med Smør her, ligesaa godt som i England vide meget nøagtigt, hvor man faar sunde og gode Varer, og hvor der ſter Bedragerier. Man veed meget godt, hvorledes det ſker; men naar det kommer til de smaa Detailhandlere i mindre Steder, saa først faar Spørgsmaalet om Bedrageri Betydning. Jeg vil andetsteds fra tage et Exempel, som forklare min Tanke, vel uden at bevise Noget, men for at forklare. Der er ikke Spørgsmaal om, at jo de Fleste af de Herrer sætte Pris paa en Havana Cigar, naar de have spist en god Middag; nu veed vi saa godt, at man faar ikke en Havana Cigar under 20 à 30 Dre for Stykket, de Fleste ryge dog Havana Cigarer, jeg har en til 5 Dre, og der staar paa Laaget en Masse spanske Navne: Habana osv., og naar man lukker Laaget op, ser man en yndig spansk Kvinde; men derfor vil der vel Ingen tro, at det er ægte Havana Cigar, i saa Fald er det Selvbedrag, ikke Bedrageri. Saaledes gaar det vel og i England, de rige Familier, som bruge første Klases Smør og give 150 Dre for Hundet, de kunne faae det; men nu de mindre bemidlede Klaser, som ikke have Raad dertil? Naar en Husmoder — der er det nu i Reglen Husfaderen — gaar til en Smørhandler og forlanger fineste